

ඇම ඔක්කොම ඵත්ත වෙල!

VLDIMIR
SUTEYEV

KANOL PUBLISHING HOUSE

දුවසක් රු කැලසවේ
මහා කුණාටුවක් ඇති
වුණා. සුපුරු සැරෙන්
හමා ගියා. මහ වැසි
ඇඳ වැටුණා. කැලේ
සත්තු මේ විපතින්
බෙරෙන්නට සිතා හිස
හැරුණු අත් දිවිවා.
ගෝන හාමිට දේවදාර
ගසක් හමු වුණා. එහි
සෙවන කදුමයි. ඉතින්
ගෝන හාමි ඒ ගස
යට නැවතුණා.

මහලු වෙලා, බොහෝම දිරාපත්ව නිඩු මේ දේවදාර ගස සුපුගේ සැරට කඩාගෙන වැටුණා. ගෝන හාමිගේ අං තරිවුව මේ මහා බරුති ගසේ කඳට සිර වුණා. ඉතින් දැන් ගෝන හාමිට සෙලවෙන්නටවත් බැහැ. පසුඩා උදෑසනින් ඉත්තැසවා එතැනට ආවා.

“අනේ අසරනා ගෝන හාමි. ඉන්න... මම නුමට උදාව් කරන්නමි.”

මෙහෙම කි ඉත්තැසවා දේවදාර කඳ ඔසවන්නට උත්සාහ කළා. ඒත් පලක් වුණේ නැහැ. එය යන්තමින්වත් සෙලවුණේ නැහැ.

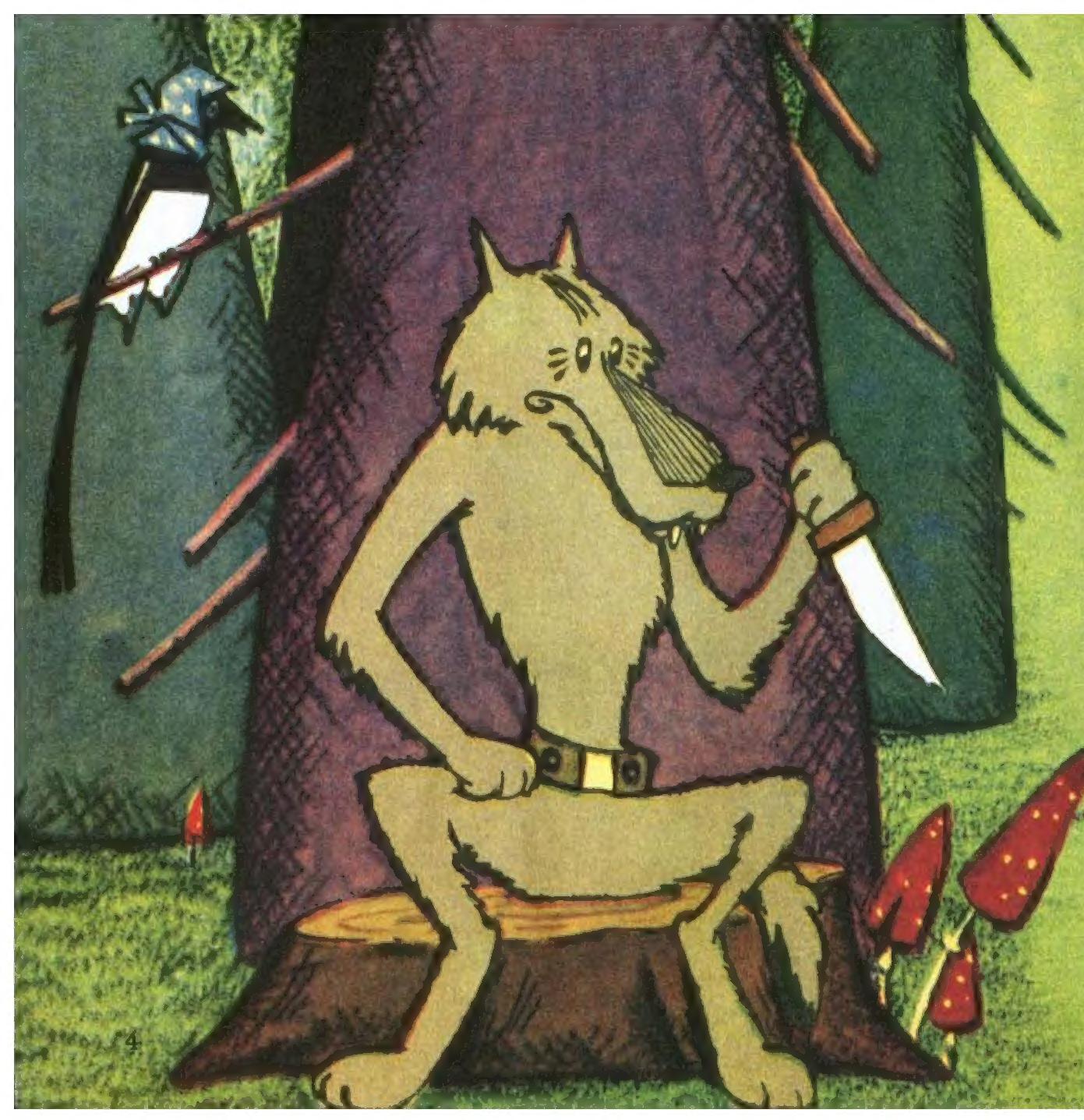
අසල ගසක සිටී පොල්කිවිවා මොර දෙන්නට වුණා.

“කෙනෙකුට ඉදෑගෙන ඉන්නට පුළුවන්. තවත් කෙනෙකුට වැතිරිලා ඉන්නට පුළුවන්. ඒත් මම දෙන්නවා එක්කෙනක් නම් නියතයෙන් ම මිය යනවාමයි.”

“පළයන් යන්න මෙතනින්, තරඟුකාරයා...” ඉත්තැසවා කස ගැසුවා.

“පොලුයි, මම බලාත්තනම් නුම යො” නියා පොල්කිවිවා ඉගිලුණා.

පොල්කිවිවා කැලැසට මැදට
පියාසර කළා. අල් වෘක්‍යා
කොටසක් උඩ ඉදුගෙන උන්නා.
උෂ බඩගින්නේ දත් මේට කනවා.

“අන්න අරහෝ රස කජමක්
තියෙදී නුම ඉතින් මෙතනට
වේලා ඉදුගෙන ඉන්නවා”
පොල්කිවිවා කිවා.

අල් වෘක්‍යා උඩ පැහැගෙන
නැගිටිටා.

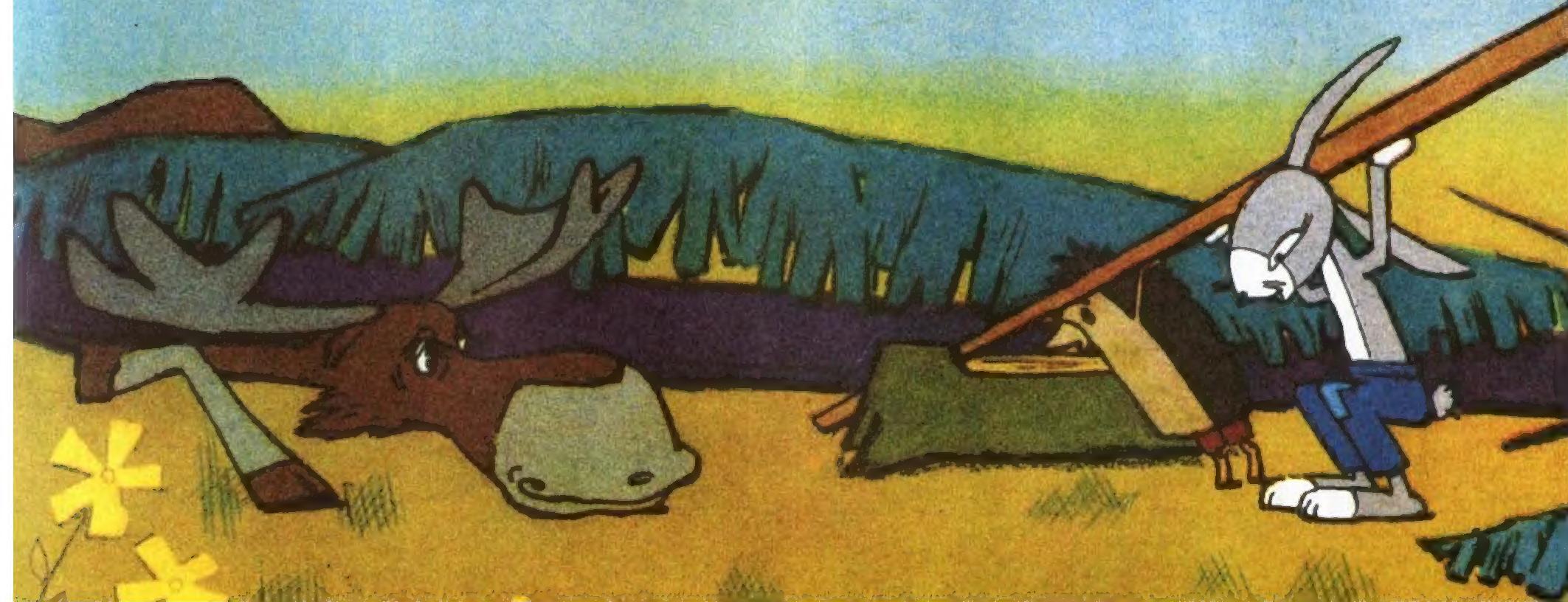
“කොහොද... කොහොද...”
කියා ගොරවන්නට වුණා.

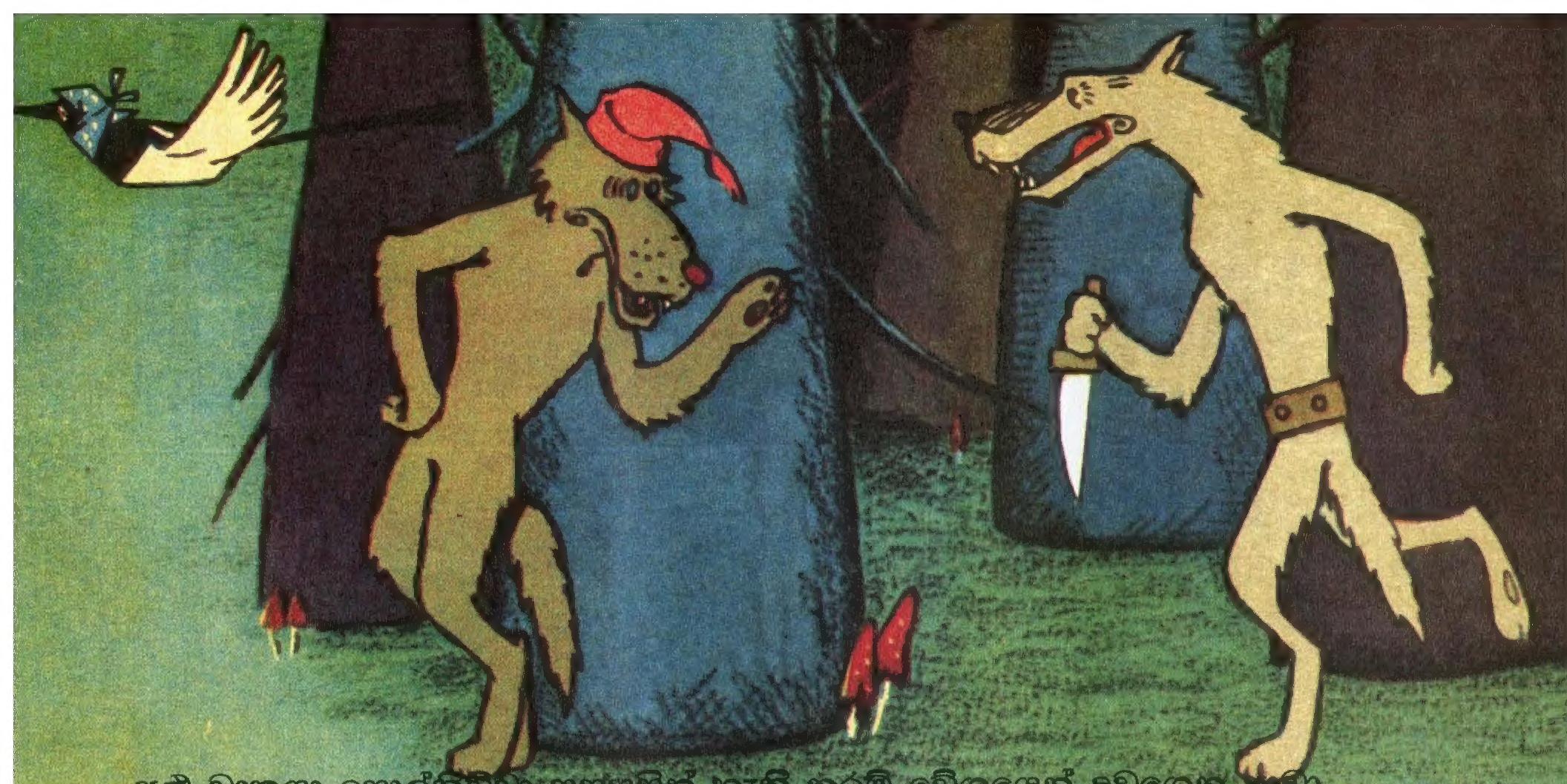
“ගේන හාම් ගහකට යට වේලා
වැටිලා ඉන්නවා. මා පස්සෙන්
වරෙන්. මම පෙන්වන්නම්.”

මේ වෙළාවේ හා භාමිත් අධ්‍යීක්ෂණීන් බොහෝම කළබලයෙන් ඉත්තස්හාමිට උදව් කරමින් සිටියා. ඔවුන් දිග රටක් සොයාගෙන එහි එක කෙපවරක් ගස් කැඳව සිර කර තැබුවා. ඉන් පසු ඒ දිග රට ලි කොටයක් මතින් ඇල කර තබා ඇනෙක් කෙපවරින් පහතට බොහෝම වැරෙන් ඇද්දා.

“එකයි.... දෙකයි... අපි ඔක්කොම එක සැරේට”

එත් ගස සෙලවුනෝවත් නැහැ.

අල් වෘක්‍යා පොල්කවලා පසුපසින් හැකි තරම් වේගයෙන් දුවගෙන ආලා.
කන් කොට වෘක්‍යා උඩ නවතාගන්නට සිතා කැ ගැසුවා. “ඒයි අල් වෘක්‍යා... මොකදී
කළබලේ?”

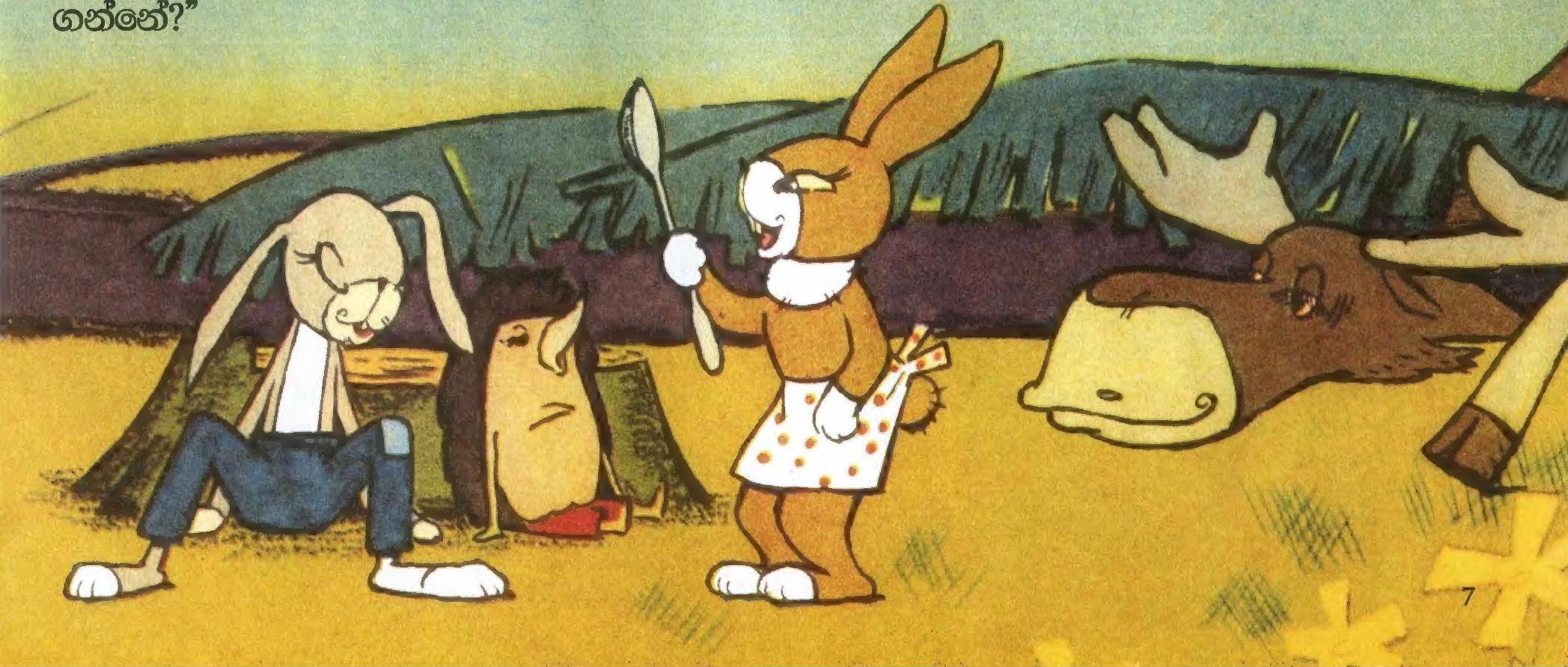
“කතා කර කර ඉන්න වෙලාවක් නැහැ. මට හොඳ රස කැමක් ලැබෙන්නයි යන්නේ...”
“මමත් එනවා...” කන් කොට වෘක්‍යා උත් නියවමින් ගොරවන්නට වුණා.

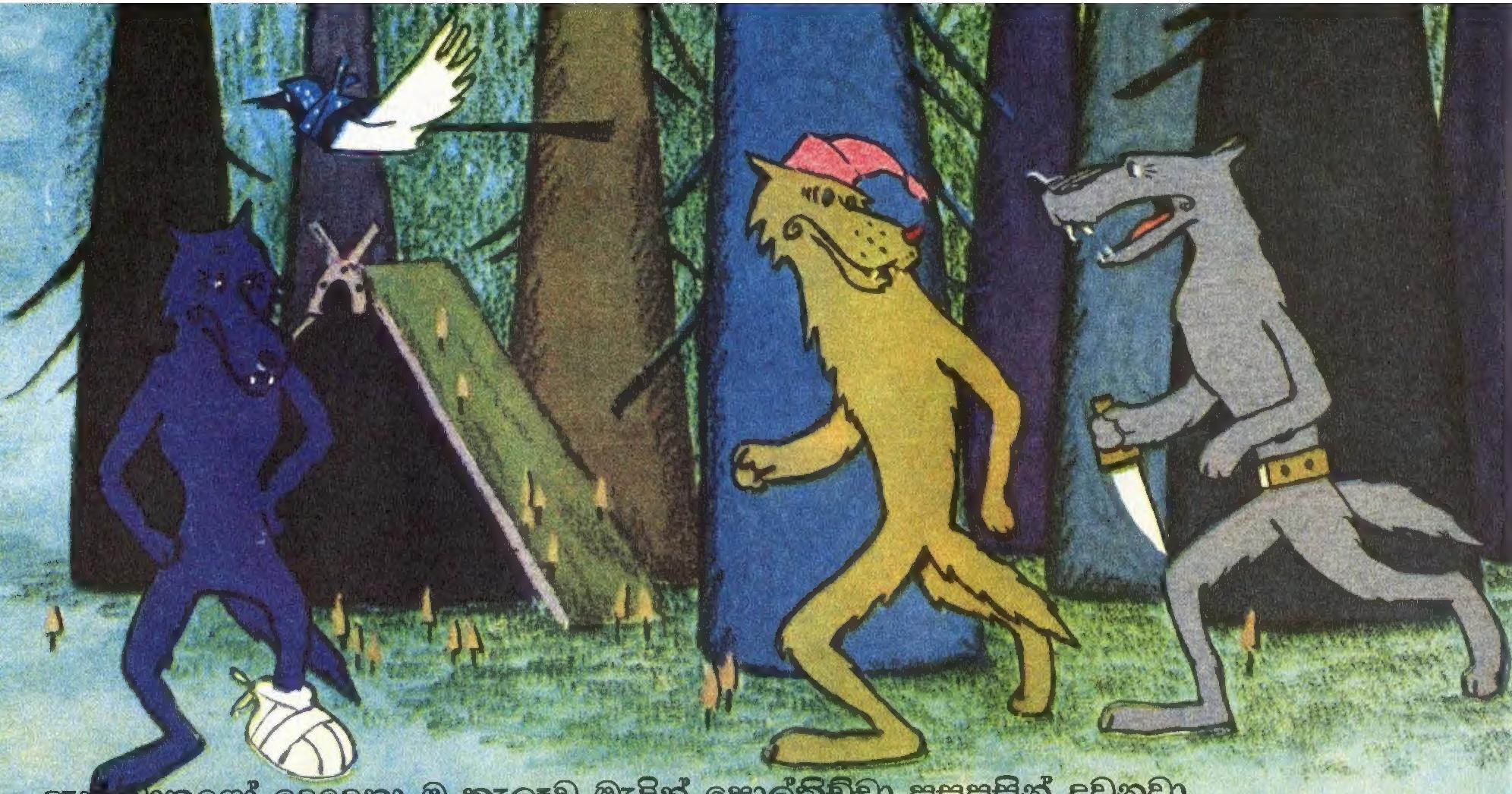
ඉත්තෙවාටත් හා භාමිවත් බොහෝම වෙහෙසයි. විකක් විවේක ගන්නට හිතාගෙන ඉදුගත්තා විතරයි හා භාමිනේ එතැනට ආවා.

“ඇ... නුම මෙතැන දී? කිසුම රික සිතල වෙනවා. ප්‍රමයිනුත් අන්න බලාගෙන ඉන්නවා.”
අය බැන වැදුණු.

“පේන්නේ නැද්ද වෙලා තියෙන විපත්තිය” හා භාමි කිවේ ගෝන භාමි දෙසට හිස හරවමින්.

“අනේ අපොයි.” හා භාමිනේ කැ ගැසුවා: “අපි කොහොමද අසර්තා ගෝන භාමි බේරා ගන්නේ?”

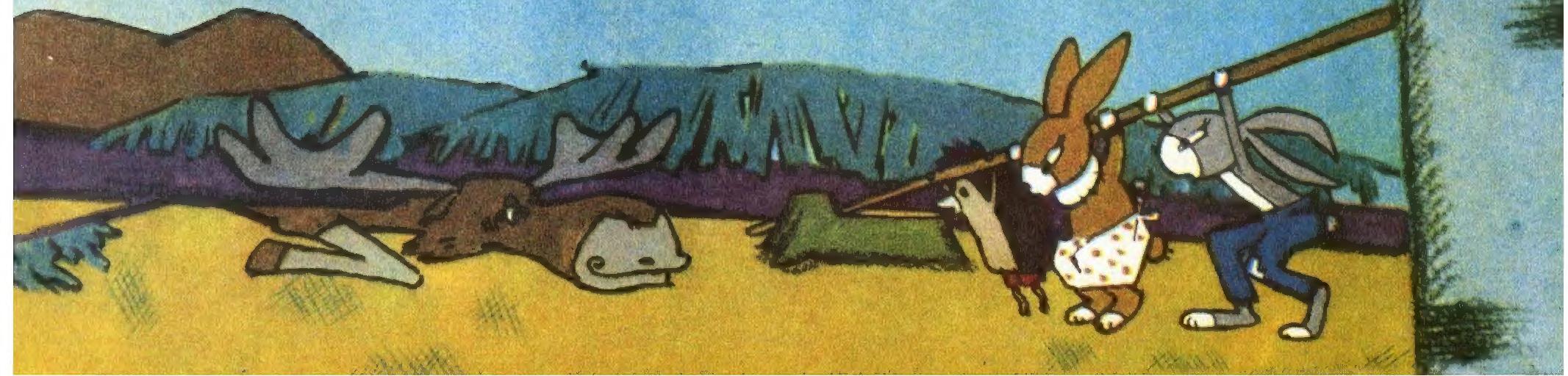
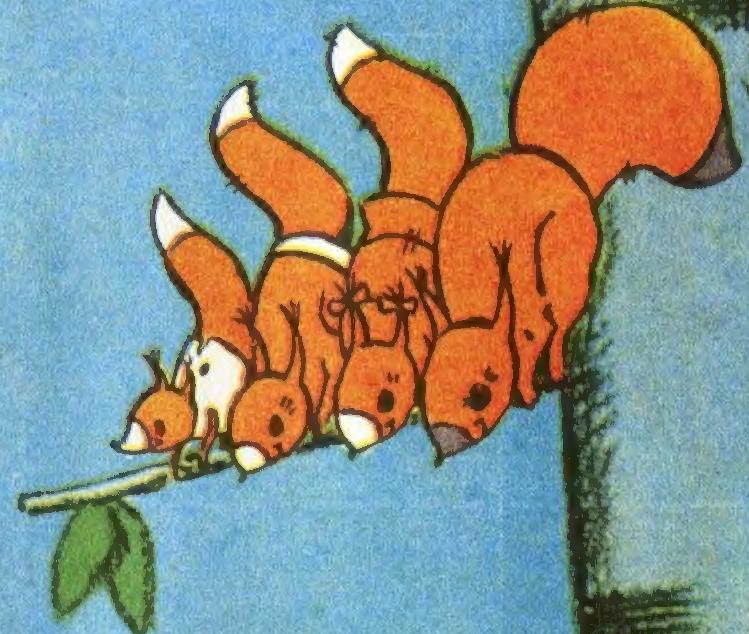
දුන් වෘත්තයේ දෙදෙනා ම කැලුසට මඟින් පොල්කිවිවා පසුපසින් දුවනවා.
“එයි... යාලිවනේ...” කොර වෘත්තයා අසත සිට කර ගැසුවා: “කොහොද මේ දුවන්නේ?”
“අහකට වෙයන්.. අහකට වෙයන්... අපිට රස කැමක් ලැබෙන්නයි යන්නේ”
“මමන් එනවා.” කියමින් කොර වෘත්තයා නොත්ඩි ගසමින් පස්සෙන් දුවන්නට පටන් ගත්තා.

“එකයි... දෙකයි... අපි ඔක්කොම එක සැරේට...”

ඉත්තස්වාත්, හා හාමිත්, හා හාමින්ත් ගැම
දෙනා ම එකතු වෙලා නැවතත් උත්සාහ කළා.

එත් ගස එක අගලක්වත් සෙලවුණෝ නැහැ.
ලේන පවුල ගස උඩි ඉදුලා හීන් හඩක් නැගුවා.

“ඉන්න.. අපිත් එනවා උදව්වට...”

දැන් වෘත්‍යෝ තුන් දෙනා ම පොල්කිවිවා පසුපසින් දුවමින් ඉන්නවා. හැම දෙනාට ම වෙහෙස දැනුණු.

“ලින්න ලමයිනේ” පොල්කිවිවා කිවා: “දැන් බොහෝම පැගයි.”

“විකයි... දෙකයි... අපි ඔක්කොම වික සැරේට ”

ඉත්තසවා, හා හාම්, හා හාමින් වගේ ම ලේන පවුල් හැම දෙනාමත් දිග රටට බර යොදා වේගයෙන් ඇද්දා. ඒත් ගස තොමොයි සෙලවුණෝවන්.

ඒ වෙලාවේ විනැනින් ගිය මී හාම් නතර වෙලා මෙහෙම ඇඟුවා. “මොකද මේ කළබලේ”

“වින්න.... වින්න.... අපට උදුව කරන්න...”

“ක්න්න... මං ගෙඹුහාමිවන් එක්කරගෙන වින්නම්”

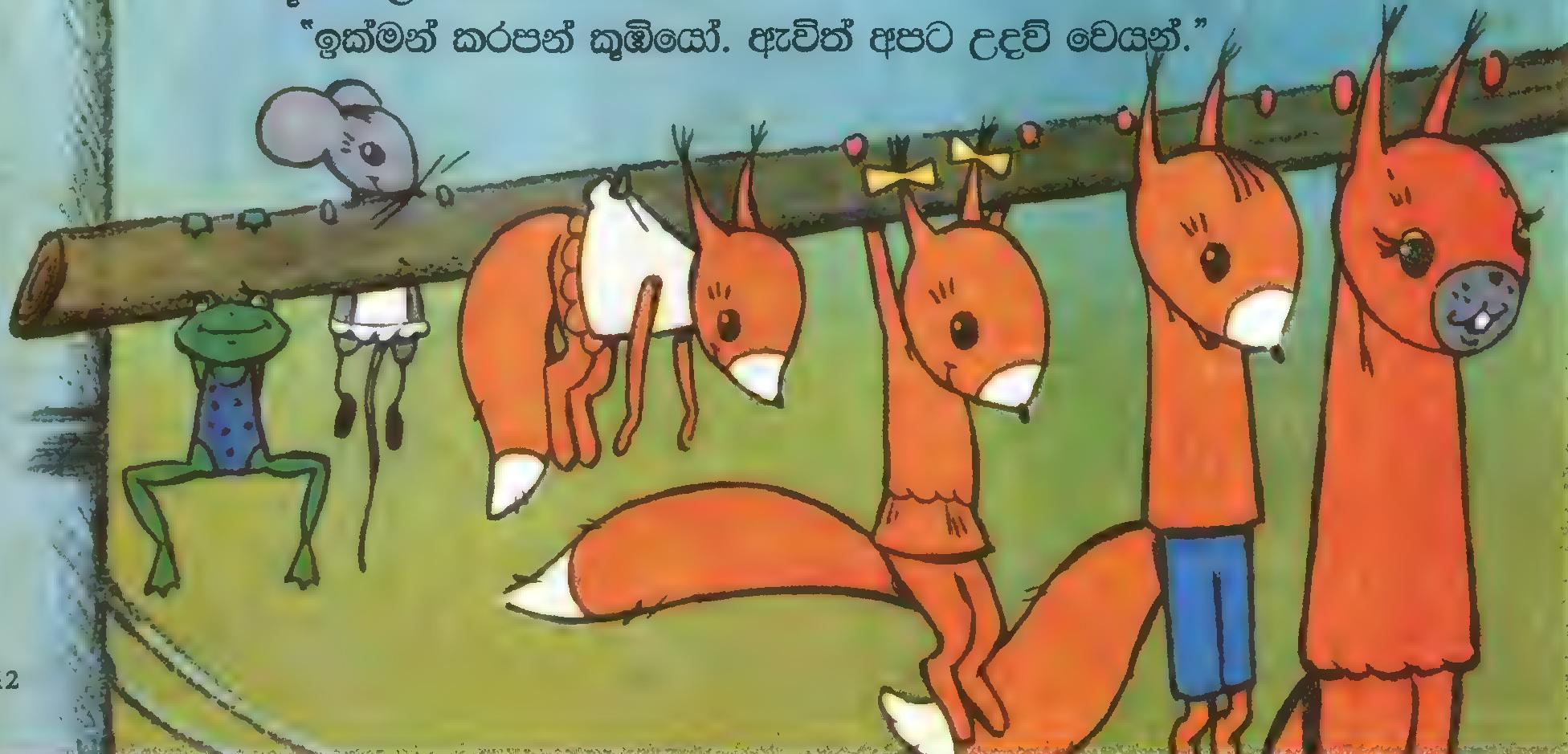

මේ භාමි, ගෙත් භාමිවන් කැඳවාගෙන ආවා. දැන් හැම දෙනා ම දිග රිටි එල්ලිලා ඉන්නවා.

“එකයි... දෙකයි”

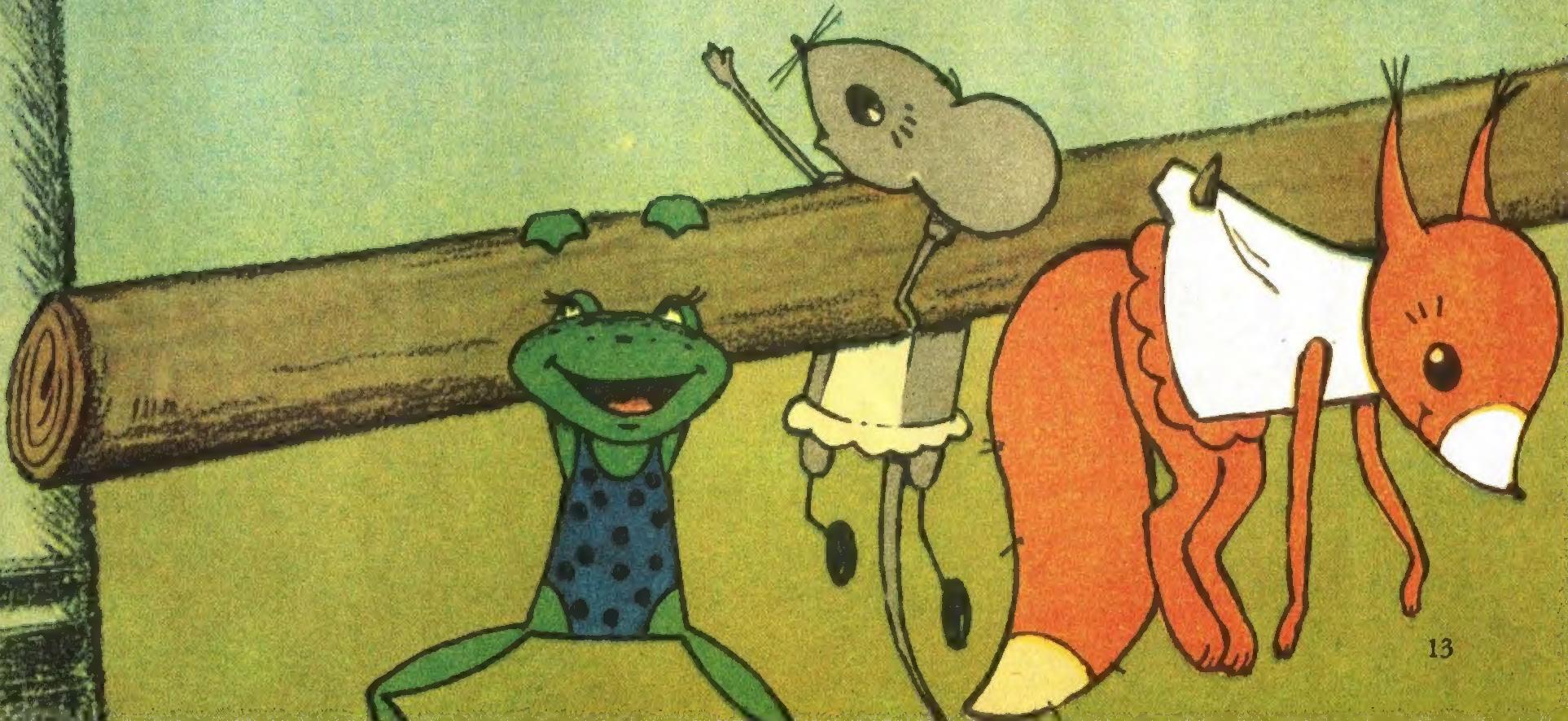
සස රිකෙන් ටික පොලවෙන් ඉහළට එසවුණා. ඉත්තක භාමි දැක්කා කුණි රාප එතැනින් යනවා.

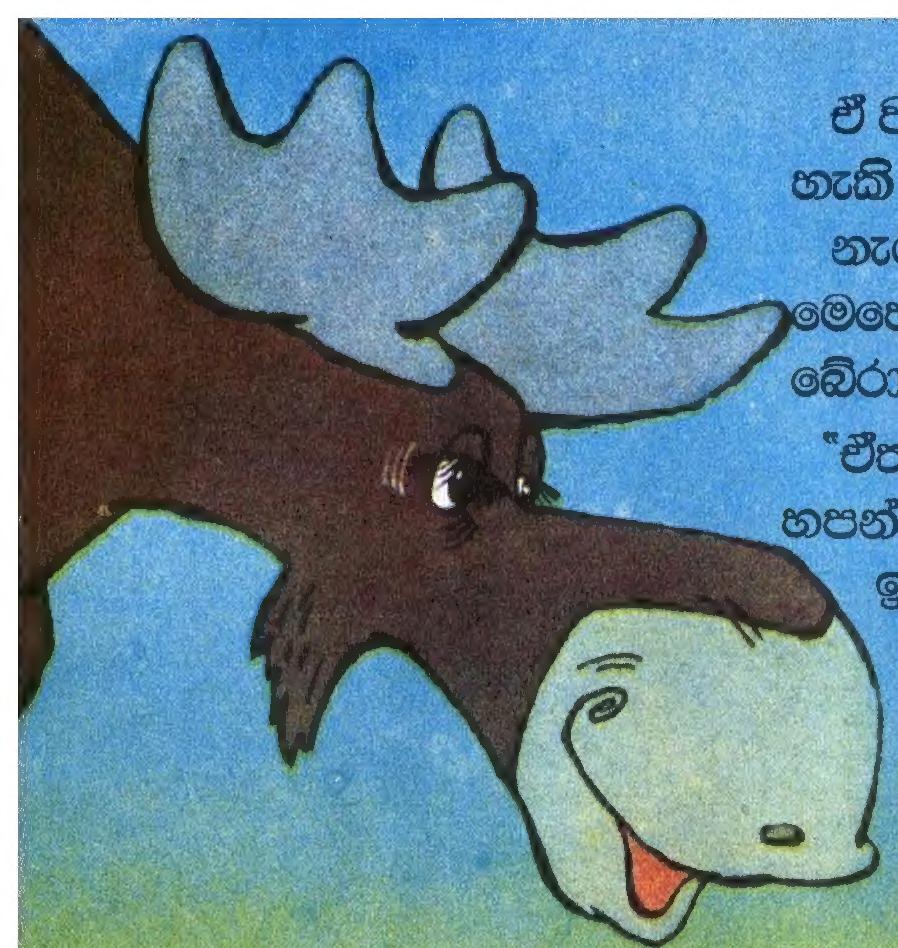
“ඉක්මන් කරපන් කුඩියෝ. ඇවිත් අපට උදව් වෙයන්.”

හතිකට අසල තිබුණු බේවි ගස දිගේ ඉහළට
අඳුනු කුම් රාල රිටි කෙළවරට පැන්නා.
“අපි ඔක්කොම එක සැරේට...”

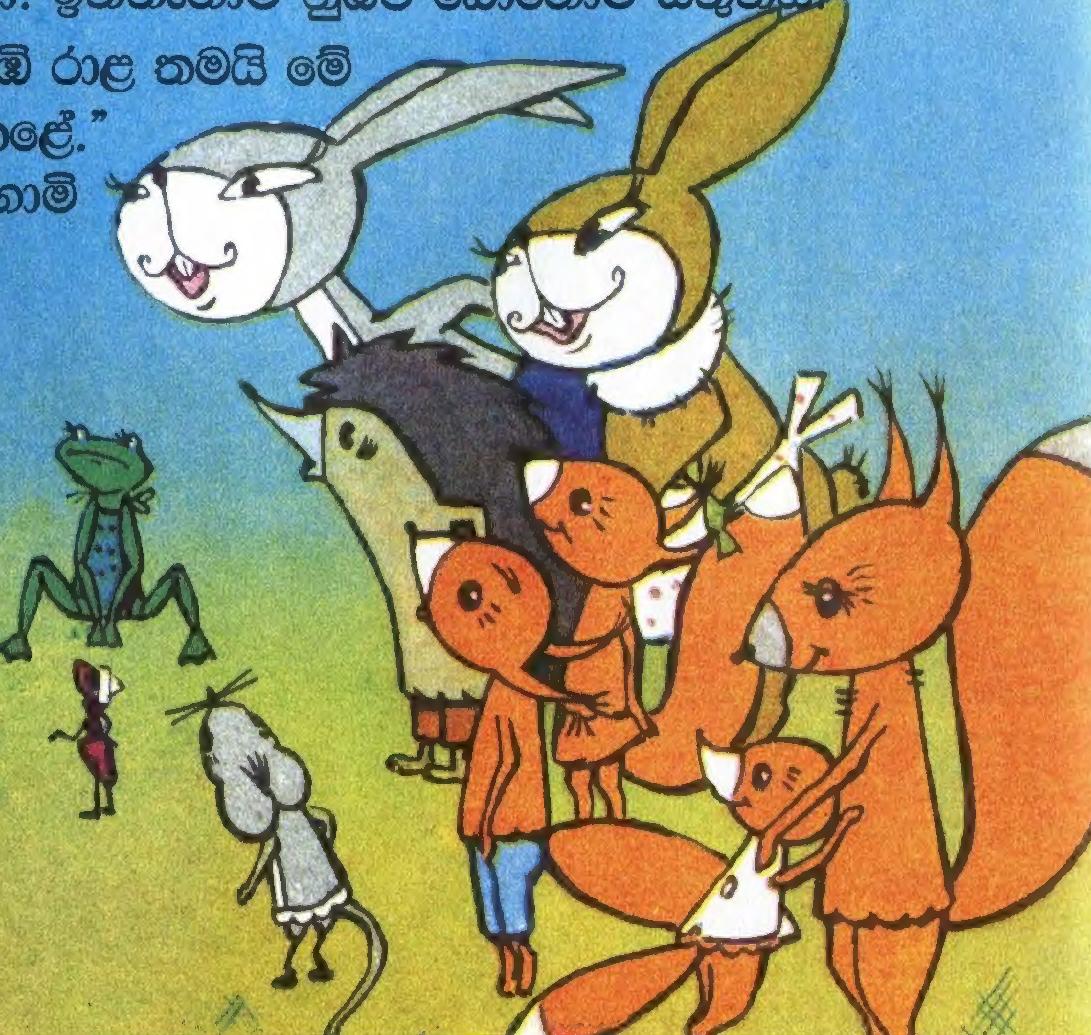

ලේ වතාවේ ගයේ කදු ඔසවා ගෝන හාම්ව නිදහස් කරගන්න හැකි වුණා.

නැගී සිටි ගෝන හාම් හිස නමා හැම දෙනාට ම ආචාර කර මෙහෙම කිවා: “ස්තූතියි යාල්වනේ... නුඩුලා මගේ ප්‍රිච්චිය බේරාගන්නා. ඉත්තසාම් නුඩුට බොහෝම ස්තූතියි.”

“ලේ... කුණි රාජ තමයි මේ
හපන්කම කළේ.”
ඉත්තසාම්
කිවා.

“එයා මෙතන නොහිරියා නම්....”
“අන් නැහැ.” කුණි රාජ ලර්ජාවෙන් කිවා:
“මම බොහෝම කුඩා නොවැ.”
“නුඩු බොහෝම කුඩා බව අය්ත්ත. ලේත්
කරපු හපන්කම බොහෝම ලොකුයි.”

වසකයේ තුන්දෙනා එනකොට කවුරුත්
පෙනෙන්නට නැහැ.

“කෝ... කොහොද රස කැමක් හියෙන්නේ....”
බඩගිනිකාර වසකයේ ගොට්ටන්නට වුණා.

“අනේ මන්දා... මට නම් හිතාගන්නවත්
බැහැ. මොකද වුණේ කියලා.”

පොල්කිවා මෙහෙම කියනවාත් එක්ක
ම කුණි රාල ගසේ කදු යටින් එලියට ඇවා.

“මම! මේ මමයේ ගෝන හාමිව නිදහස්
කළේ...” කුණි රාල කිවා.

ඇල් මක්කොම ඡතතු වෙලා!

වි. සුන්දේවී

විරු - ඩී. කලුවිතිකොට්
අනුවාදය - නිර්පාලා සෙනරත්න

Kanol Publishing House

1196/4, Kottawa Road, Pannipitiya
Tel: 011 4336778, 011 4336779

ISBN 978-955-1979-64-5

A standard linear barcode representing the ISBN 978-955-1979-64-5.

9 789551 979645

125/-